मृगव्याधा हयैः सार्द्धमटन्तं कण्टकक्षतं ।
अन्तर्वाष्पं मां विलोक्य तमसूयिषुरग्रगाः ॥ १९६ ॥
स तानुवाच सामान्यो भूत्वाहं राज्यमाप्तवान् ।
काले काले सेवकानां ज्ञाने सेवापरिश्रमं ॥ १९७ ॥
ईदृग्दुःखमयं भुक्त्वा ज्ञास्यत्यन्यव्यथां ध्रुवं ।
प्राप्तैश्वर्यो भवेन्मूढो गर्भेश्वरतयान्यथा ॥ १९८ ॥
उपायैरीदृशैर्योऽहं कृतः पित्रा सुसिक्षितः ।
तेनापि प्राप्तराज्येन मयैवं पीडिताः प्रजाः ॥ १९९ ॥
गर्भवासव्यथां ज्ञातः शरीरी विस्मरेद्यथा ।
प्राप्तराज्यस्तथा राजा नियतं पूर्वचिन्तनं ॥ २०० ॥
त्वयैव तस्मादेकोऽद्य वरो मह्यं प्रदीयतां ।
प्राप्तराज्यः प्रजापीडां माकार्षीस्त्वमतोऽधिकां ॥ २०१ ॥
सासूयमिति तेनोक्तः कृतान्योन्यस्मितैर्विटैः ।
राज्ञाप्तैर्वीक्षितश्चासीत् कुमारो ह्रीनताननः ॥ २०२ ॥
त्यागभीरुतया तस्मिन् गुणिसङ्गपराङ्मुखे ।
आसेवन्तावरावृत्तीः कवयो भल्लटादयः ॥ २०३ ॥
निर्वेतनाः सुकवयो भारिकोलवटस्त्वभूत् ।
प्रसादात् तस्य दीनारसहस्रद्वयवेतनः ॥ २०४ ॥
कल्ल्यपालकुले जन्म तत् तेनैव प्रमाणितं ।